

цитъ настанявали благонадеждни българчета въ училището на лазариститъ-католици въ Цариградъ, отъ друга тѣ подпомагали Неофита Бозвели и Илариона Михайловски въ борбата имъ срещу русофилскитѣ тенденции на гръцката патриаршия. Въ Парижъ полската мисия повлияла въ такъвъ духъ върху Ал. Екзархъ, Теохаръ Пиколо и други наши възпитаници на разнитѣ училища тамъ.

Селимински не е могълъ да удобри тази политика на полскитѣ патриоти, виждайки ясно, че тѣ сж загрижени повече за своето отечество, отколкото за българската политическа и черковна независимостъ, която тѣ съвсемъ не сж желаяли тогава, въ интересъ на турската военна и държавна сигурностъ. Отъ проникателния му погледъ не убѣгва, че българитѣ и сега трѣбва да правятъ жертви за друго, както въ гръцката Завѣра. Той не се е поддавалъ на никакви илюзии относно егоистичнитѣ планове на мнимитѣ ни доброжелатели. „Полското дѣло, както азъ го разбирахъ, бележи откровено Чайковски въ мемоаритѣ си, имаше нужда отъ поддръжката на една силна и мощна Турция, за това собствено азъ не можехъ да бжда много горещъ партизанинъ на българската черковна независимостъ, която рано или късно трѣбваше да повлѣче подире си освобождението на България; но при все това азъ симпатизирахъ отъ душа и сърдце на българския народъ...“ Ето защо, щомъ разбира въ Парижъ сжщинскитѣ намѣрения на поляцитѣ, подкрепени и отъ официална Франция, нашиятъ докторъ съ добра политическа школа побързва да разубеди наивнитѣ и увлѣчени свои сънародници, като имъ изтъкне, какъ тѣ неволно ставатъ орждие на чужди интереси. И по-късно, въ етюда си отъ 1859 г. върху политиката на Русия и на другитѣ велики сили спрямо Турция и българитѣ, Селимински настоява върху своитѣ схващания отъ тогава, подчертавайки отново ролята си на спасителъ за българската колония въ Парижъ. Като говори за „лукавитѣ“ намѣрения на Франция къмъ православнитѣ християни въ Турско, Селимински очертава дейността на полскитѣ емигранти въ Парижъ и опаснитѣ у насъ кроежи на тѣхното „Източно дружество“, както и на тѣхното „Славянско дружество.“ Младежитѣ отъ Турция, които се учели въ Франция, били подмамвани отъ тѣзи дружества да се отказватъ отъ вѣрата си и да ставатъ